

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΩΔΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Στὰς 24 Ἀπριλίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναυλιῶν τοῦ Ὑδρείου Πειραιῶς (Πειραιῶ-
κοῦ Συνδέσμου) ἐβῆθ' ἡμῶν ἡμῶν συναυλία μὲ τὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν τοῦ.

Εἰς τὸ Α' μέρος τοῦ προγράμματος ἐξετέλεσαν τεμάχια διὰ ἑγχόρδα: τὸ «κονσέρτο
γκρόσο» τοῦ Χαίντελ, «Ἐλεγεία καὶ μελοδία» τοῦ Γκρικ καὶ τὴς Βαλτατειοανῆς σίκονες
τοῦ Σαβάρ, τὴς ὁποίας μάλιστα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσουν ὡς τελευταῖον νοῦμερον τοῦ
προγράμματος, διὰ τὸν λόγον ὅτι: τὸ τεμάχιον αὐτὸ ὡς ἀσυγκρίτως κατωτέρα ποιότητος
ἀπὸ τὴς Μελοδίας τοῦ Γκρικ κατέστρεψε τὴν ὄραϊαν ἐντύπωσιν τὴν ὅποιαν εἶχε σχημα-
τίσῃ ὁ ἀκροατὴς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων. Τὴν μαθητικὴν αὐτὴν ὀρχήστραν
διηγήθηνα ὁ κ. Ἰωσήφ Μπουσιντιού. Ἡ νεολαία ὑπὸ τὴν ἑαίν τοῦ φιλοπόνου μαστροῦ,
μὰς ἔδωκε πολλὰς ἐλπίδας. Εἰς τὸ β' μέρος τοῦ προγράμματος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
καθηγητοῦ κ. Γεωργ. Σκλάβου ἐξετελέσθη τὸ «Στάμπιτ Μάτερ» τοῦ Παργολέξι, γιὰ
ἑγχόρδα, σόλι καὶ χορφεῖαν γυναικῶν.

Πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Σκλάβου πρέπει νὰ σημειώσωμεν τὴν δυσκολίαν καὶ ἀχάριστον ἐρ-
γασίαν τὴν ὅποιαν ἐξετέλεσε μὲ τὴν μαθητικὴν αὐτὴν χορφεῖαν καὶ ὀρχήστραν, ἐργα-
σθεῖς μὲ ἀπόλυτον εὐσυνειδησίαν καὶ ὑπομονήν.

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἶχαν ἡ ὕψιφωνος κ. Ἀνδρουτοπούλου ἡ ὅποια ἐξετέλεσε
τὰ σόλι τοῦ «Στάμπιτ» καὶ ἐπίδειξε τὰ ἀξιολογώτατα φωνητικὰ τῆς χάρισματα. Ὁ καθη-
γητὴς τῆς κ. Τριανταφύλλου πρέπει νὰ εἶναι υπερῆφανος διὰ τὴν μαθητρίαν του αὐτὴν.

Ἀνάλογον ἐπιτυχίαν εἶχε καὶ ἡ νεαρὰ μαθήτρια τοῦ Ὑδρείου Πειραιῶς ἑν-νίς Παρα-
σκουὰ ἡ ὅποια ἐξετέλεσε τὰ σόλι τῆς μεσοφώνου.

Καὶ ἔτσι ἡ βραδύα ἐπέρας πολὺ εὐχάριστα, εὐχόμεθα δὲ εἰς τὸ Ὑδρείον Πειραιῶς
τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα εἰς τὴν πορείαν τῆς προόδου, τῆς μουσικῆς ἀναπτύξεως τῶν
μαθητῶν του καὶ τῶν ἀκροατῶν του.

A. K.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Βίβαια, ἔνα νέο ἔργον ἀπὸ Ἑλλήνων συνθέτην προκαλεῖ πάντοτε ἀμείριστον τὸ ἐν-
διαφέρον τῶν φιλομουσικῶν τῆς πρωτεύουσῆς καὶ γι' αὐτὸ στὴν Ὀγδόῃ καὶ τελευταίᾳ συμ-
φωνικῇ συναυλίᾳ συνδρομητῶν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὑδρείου Ἀθηνῶν, ἡ αἰθουσα τῶν «Ὀλυμ-
πίων» ἦταν γεμάτη ἀπὸ κόσμου ποῦ διψᾷ πάντα γιὰ κάτι τὸ νέο, κάτι τὸ ἀνώτερον καλλι-
τεχνικὸ καὶ μάλιστα ἔταν αὐτὸ μὰς δίδεται ἀπὸ Ἑλληνικὴ ὀρχήστρα, ἀπὸ Ἑλλήνων διευ-
θυντὴν ὀρχήστρας, τὸν κ. Μητρόπουλον, καὶ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ διαλεχτοῦ τεχνίτη, τοῦ
κ. Πατριδῆ. Ἡ «Ἑλληνικὴ Σουίτα» τοῦ συνθέτου μὰς κ. Πατριδῆ, τῆς ὁποίας ἐξετελέ-
σθησαν τὰ τρία μόνον μέρη, εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα τῆς ἄλλης τελευταίας παρα-
γωγῆς τοῦ τόπου μὰς μὲ ὅλη τὴ βροσιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βουνοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμο-
σφαιράς. Ἡ quasi πολυφωνικὴ ἐργασία — Bitonal τῶν ἐκτελεσθέντων μερῶν, μὰς δείχνει
τὸν καλύτερον τῆς συνθετικῆς ἐργασίας, χωρὶς νὰ φτάνῃ αὐτὴ τὰ ὅρια σχολαστικότητος ἢ
τυπικῆς «ἐπιεργασίας». Τὸ «Πρελούδιο» τῆς Σουίτας ποῦ ἀκούσαμε μὲ τὸ σκορπιωμένον ἔδω
κ' ἔκει θέμα του στὴν ἀρχή, μὲ τὸν κανόνα κατόπιν καὶ τὴν ὅλη ἀνάπτυξή του σιγά-σιγά
μὰς μπάζει στὴν Ἑλληνικὴ ζωὴ, στὸ Ἑλληνικὸ περιβάλλον. Τὸ «Νανούρισμα» μὲ τὰ τέσο-
ρα ἔργα ὅλο (φραγκότο, κλαρινέτο, φλάουτο καὶ βιολί) ἦταν μὴ ἀπὸ τῆς καλύτερας
συμφωνικῆς ἀναπτύξεως τοῦ κ. Πατριδῆ μὲ τὴν ἀπλότητα τῶν μέσων καὶ τὴν μεγαλειώ-
δη ἐμφάνισιν, διὰ τὸν Crescendo, τῆς ἄλλης θεματικῆς ἐργασίας.

Ὁ «χορὸς» μὲ τὴν χρῆσιμοποίησιν διαφόρων κλιμακῶν (ὑποθεορίου, χρωματικῆς κτλ.)
μὲ τὸ ἀγγλικὸν κέρας (τὸ πρῶτον θέμα) καὶ τὸ κλαρινέτο (τὸ δευτέρον) μὰς χάρισε
ἀληθοῦντες στιγμὰς χαρᾶς, βροσιᾶς καὶ Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ὁ κ. Πατριδῆς εἶναι ἀξίος
συγχαρητηρίων γιὰ τὸ ἔργον του, γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν του σύνθεσιν.

— Ἐπίσης εἰς ἑκτακτὴν συναυλίαν τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὑδρείου Ἀθηνῶν,
παρῆκολουθήσαμεν μὴ ὀρχηστρικὴν σουίτα δι' ὀρχήστραν τοῦ κ. Δ. Λεβίδη σὲ λαμπρῇ
ἀνορχήστρωσιν καὶ πλοῦτον ὀρχηστρικῶν συνδυασμῶν: Le Talisman de Dieux. Τὸ συμ-
φωνικὸν ποίημα ἐπίσης τοῦ κ. Λεβίδη γιὰ ὅλο «μουσικῶν κομμάτων» Μαρτίου καὶ ὀρχή-
στραν ἀφῆκε μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν γιὰ τοὺς ὄραϊκούς ἡχητικὸς συνδυασμούς εἰς τὴν ὅλην
συμφωνικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλλήνου συνθέτου μὰς. Προσεχώρῃ θὰ ἐπανέλθωμεν
ἐν ἑκτάσει, τόσον γιὰ τὴν συνθετικὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Λεβίδη ὅσον καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους
Ἑλλήνας συνθέτας.